Föreläsning 5

Tobias Wrigstad

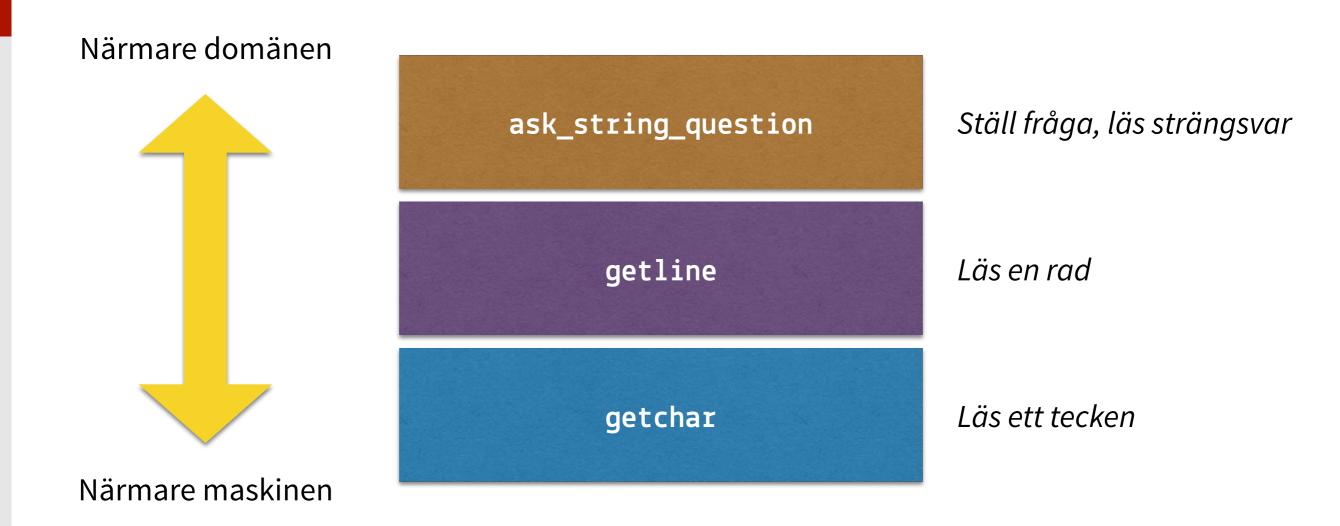
"Hur man tänker"

"Hur man tänker"

Att tänka i lager

Att tänka i lager

ask_string_question

getline

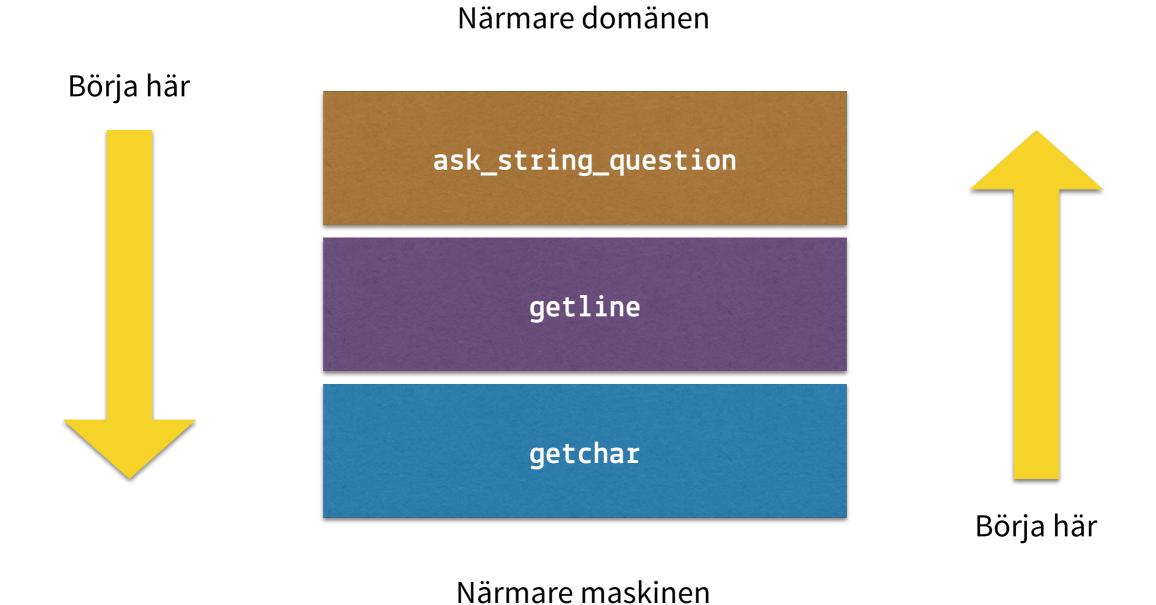
getchar

För varje funktion/strukt — vilket lager tillhör den?

Vad bör den (inte) vara beroende av?

Vilka lager "behöver" jag?

Top-down eller bottom up?

Att arbeta bottom-up

Börja på den "lägsta nivån"

Högre teknisk komplexitet, ofta helt orelaterade till domänen

• Nackdelar/risker:

Att du gör något som inte behövs senare

Det kan kännas motigt att vara så långt borta från domänen/specifikationen

Konsekvenser:

Mindre fuskande eftersom varje funktion bygger på de som vi just implementerat

Att arbeta top-down

Börja på den "högsta nivån"

Omfattar i regel mest logik som hör till specifikationen/domänen

Nackdelar/risker:

Man kan fatta dumma designbeslut på grund av tekniska omständigheter som man inte känner till ännu

Kan vara svårt att ha ett körande program hela tiden

Konsekvenser:

Ofta mer fuskande eftersom man "knuffar funktionalitet framför sig"

Vilket skall jag välja?

• Det är litet beroende på person

Om du inte direkt vet vilket som är bäst för dig — prova båda och utvärdera!

• Min rekommendation: top-down är bättre för den som känner sig osäker på C

```
/// Asks a question and reads a string in response
char *ask_string_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_string();
}

/// Asks a question and reads a char in response
int ask_int_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_int();
}
```

```
/// Asks a question and reads a string in response
char *ask_string_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_string();
}

/// Asks a question and reads a char in response
int ask_int_question(char *question)
{
   puts(question);
   return read_int();
}
```

Fusk!

Löser fusk 2 från föregående bild!

```
/// Reads a line from the keyboard and converts it to an int
int read_int()
{
   char *buf = read_string();
   int result = atol(buf);

   free(buf);
   return result;
}
```

Fusk!

Skarv: anta att input alltid är valida heltal

Löser resterande fusk från föregående bilder!

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it on the heap and returns a
/// pointer to it
char *read_string()
{
   char *buf = NULL;
   size_t len = 0;
   ssize_t read = getline(&buf, &len, stdin);
   buf[read-1] = '\0'; // Skarv 1 & 2
   return buf;
}
```

Skarv 1: anta att vi aldrig vill ha newline kvar!

Skarv 2: anta att newline == '\n' (stämmer ej på Windows)

Implementation av frågor, bottom-up

• I stort sett som top down, fast baklänges

```
Först read_string

Sedan read_int ovanpå read_string

Sedan ask_int_question ovanpå read_int
```

 Det är ett visst avstånd som måste överbryggas från vad programmet vill (ask_int_question) och read_string.

Gör på det sätt du själv känner att det är lättast att tänka

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it on the heap and returns a
/// pointer to it
char *read_string(bool strip_newline)
{
   char *buf = NULL;
   size_t len = 0;
   ssize_t read = getline(&buf, &len, stdin);
   if (strip_newline && read > 0) buf[read-1] = '\0'; // Skarv 2 är kvar
   return buf;
}
```

Användaren får välja om strängen skall ha kvar newline!

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it on the heap and returns a
/// pointer to it
int read_int(bool repeat_until_valid_int)
  char *buf = NULL;
  do {
                                                                       Fusk!
      if (buf) free(buf);
      buf = read_string();
  } while (repeat_until_valid_int && is_number(buf) == false);
  int result = atol(buf);
  free(buf);
  return result;
```

"Ha alltid ett körbart program"

```
/// Returns true if a string only has digits
bool is_number(char *str)
{
   return true;
}
```

Gör så att vi kan testa programmet, men funkar förstås inte för icke-valid input!

Löser fusket från föregående bild!

```
/// Returns true if a string only has digits
bool is_number(char *str)
{
   bool valid_int = true;

   for (char *c = str; *c && valid_int; ++c)
      {
      valid_int = isdigit(*c);
    }

   return valid_int;
}
```

Loopa igenom strängen och kolla att varje char är en siffra

read_string lägger en sträng på heapen

- Inte alltid rätt, t.ex. i read_int
- Tänk om jag vill läsa in direkt i en char-array i databasen?
- Logiken är densamma oavsett var i minnet man läser in strängen

Bra idé: bryt ut detta ur funktionen så blir den mer generell

Lättare att återanvända

Lättare att testa

 Sedan kan vi bygga en ekvivalent read_string ovanpå den generella, som sparar en sträng på heapen

En mer generell funktion för att läsa in strängar!

```
/// Reads a line from the keyboard, puts it in the len-sized
/// memory space pointed to by buf, and optionally removed newlines
char *read_string_with_buffer(char *buf, size_t len, bool strip_newline)
{
    ssize_t read = getline(&buf, &len, stdin);
    if (read > 0 && strip_newline)
        {
        buf[read-1] = '\0'; // -2 på Windows...
        }
    return buf;
}
```

Skarv: utgår från att vi inte kör på Windows...

Undvik onödig upprepning

Vi kan enkelt implementera om read_string() i termer av read_string_with_buffer()

```
/// Reads a line from the keyboard, removes newlines,
/// puts on the heap and returns a pointer to it
char *read_string()
{
   return read_string_with_buffer(NULL, 0, true);
}
```

Oftast behöver man inte newline — vill man ha det får man använda read_string_with_buffer

Inga magiska konstanter (läsbarhet)

```
/// Uses the improved read_string_with_buffer
int read_int(bool repeat_until_valid_int)
  char *buf = alloca(16); // 16 is a big number
  int len = 16;
                                                                            ?!
  do
      buf = read_string_with_buffer(buf, len, true);
    } while (repeat_until_valid_int && is_valid_int(buf) == false);
  return atol(buf);
```

Inga magiska konstanter (läsbarhet)

```
#define STRIP NEWLINE true
/// Uses the improved read_string_with_buffer
int read_int(bool repeat_until_valid_int)
  char *buf = alloca(16); // 16 is a big number
  int len = 16;
  do {
    buf = read_string_with_buffer(buf, len, STRIP_NEWLINE);
  } while (repeat_until_valid_int && is_valid_int(buf) == false);
  return atol(buf);
```

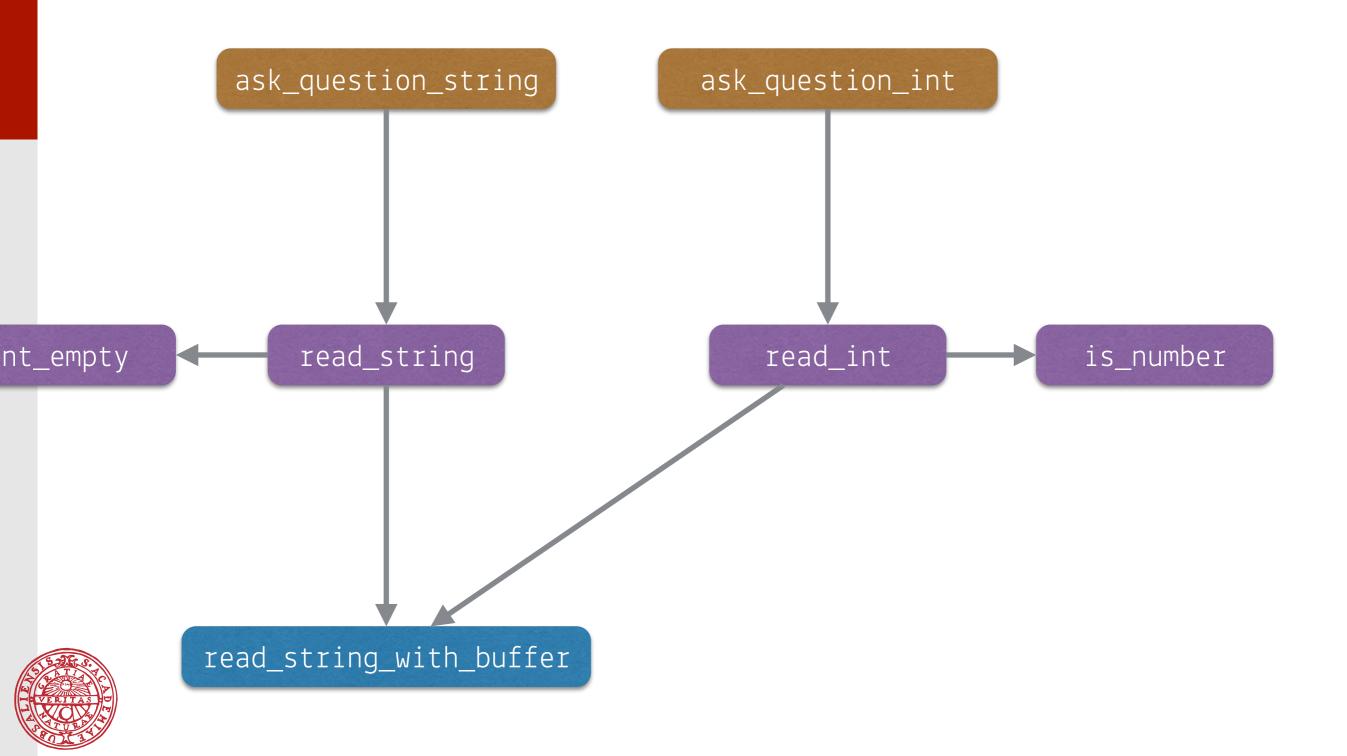
Inga magiska konstanter (läsbarhet)

Vi kan enkelt implementera om read_string() i termer av read_string_with_buffer()

```
/// Reads a line from the keyboard, removes newlines,
/// puts on the heap and returns a pointer to it
char *read_string()
{
   return read_string_with_buffer(NULL, 0, STRIP_NEWLINE);
}
```

Oftast behöver man inte newline — vill man ha det får man använda read_string_with_buffer

Beroenden

Ytterligare påbyggnad

Med hjälp av våra två ask kan vi enkelt bygga en ask shelf (t.ex. A25)

```
/// Reads the necessary data for a shelf_t, constructs a
/// shelf_t, and returns it
shelt_t ask_shelf_question()
{
    shelf_t shelf;
    shelf.name = ask_string_question("Mata in ett tecken")[0];
    shelf.number = ask_int_question("Mata in ett tal");
    return shelf;
}
```

Skarv: förutsätter valitt indata

Fixa skarven: validera

```
shelf_t ask_shelf_question()
  shelf_t shelf; // har char name; int number;
  char *name = NULL;
 do {
   if (name) free(name);
    name = ask_string_question("Mata in ett tecken");
    shelf.name = name[0];
  } while (strlen(name != 1));
 long number = 0;
 do {
    number = ask_int_question("Mata in ett tal 0--99");
    shelf.number = number;
 } while (0 <= number && number < 100);</pre>
 return shelf;
```

Repetition!

"Bad smell: upprepning"

 Det finns ett mönster som upprepas

Läs in data

Validera

(Ta bort temporära data)

Skapa efterfrågad struktur

 Samma mönster, men olika beteende för olika data

```
shelf_t ask_shelf_question()
  shelf_t shelf; // har char name; int number;
  char *name = NULL;
  do {
    if (name) free(name);
    name = ask_string_question("Mata in ett tecken");
    shelf.name = name[0];
  } while (strlen(name != 1));
  long number = 0;
  do {
    number = ask_int_question("Mata in ett tal 0--99");
    shelf.number = number;
 } while (0 <= number && number < 100);</pre>
  return shelf;
```

Generalisering

- Kan vi skapa en funktion som följer mönstret men som gör rätt sak för rätt data?
- Försök ett: vi skickar in "flaggor" för att tala om vad för data etc. skall läsas in
  - + Löser problemet
  - Koden blir väldigt komplicerad
  - Går inte att utöka för data som vi inte känner till

- Försök två: bryt ut beteende med hjälp av funktionspekare
  - + Löser problemet
  - + Framtidssäker eftersom logiken tillhandahålls av användaren

Funktionspekare

```
/// Valideringsfunktion tar emot en pekare till
/// data och kontrollerar om datat kan omvandlas
/// till avsedd typ
/// Exempel:
/// - valid_int
/// - valid_shelf
typedef bool (*v_f)(char *);
/// Konstruktor som tar emot en sträng med validerat
/// data och omvandlar det till avsedd typ, returnerar
/// en pekare till det nya datat
/// Exempel:
/// - str_to_int
/// - str_to_shelf
typedef void *(*m_f)(char *);
```

typedef bool (*v_f)(char *); typedef void *(*m_f)(char *);

Generaliserad fråga

```
void *ask_question(char *q, v_f validate, m_f convert, bool cleanup)
 // Ask question until optional validation of input is satisfied
  char *input = NULL;
 do {
    puts(q);
   if (input) free(input);
   input = read_string();
 } while (validate && validate(input) == false);
 // If a conversion function was specificied, convert input
 void *result = convert ? convert(input) : input;
  if (cleanup) free(input);
 return result;
```

Validera data, skapa data

```
bool valid_shelf(char *input)
{
  return strlen(input) == 3 && isalpha(input[0]) && valid_int(input+1);
}

shelf_t *str_to_shelf(char *input)
{
  shelf_t *shelf = malloc(sizeof(shelf_t));
  shelf->name = input[0];
  shelf->number = atol(input+1);
  return shelf;
}
```

Slutlig ask_shelf/string_question

Skarv: fungerar för heltal, men "fult"

Förbättring: unioner

```
// ändra void * => result_t i ask_question och m_f
typedef union result result_t;
union result
 void *ptr;
  long int_value;
  char char_value;
};
result_t str_to_shelf(char *input)
  shelf_t *shelf = malloc(sizeof(shelf_t));
  shelf->name = input[0];
  shelf->number = atol(input+1);
  return (result_t) { .ptr = shelf };
};
```

Lösning med hjälp av unioner (nästan samma)

```
result_t str_to_int(char *s)
{
   return (result_t) { .int_value = atol(s) };
}
```

```
result_t str_to_str(char *s)
{
   return (result_t) { .ptr = s };
}
```

```
x = foo()
return x.bar;

är samma som
return foo().bar;
```

Till slut

```
char *ask_string_question()
{
   return ask_question(
     "Mata in en sträng",
     NULL,
     str_to_str,
     false).ptr;
}
```

```
int ask_int_question()
{
   return ask_question(
     "Mata in ett heltal",
     valid_int,
     str_to_int,
     true).int_value;
}
```

Ännu bättre: exponering för programmet med hjälp av makron

OBS! Detta kan man alltså göra även utan funktionspekare och unioner!

Titta nu på add_goods — hur "ren" den blir

```
void add_goods(db_t *db)
{
  goods_t g;

  g.name = Ask_namn();
  g.desc = Ask_beskrivning();
  g.price = Ask_pris();
  g.shelf = Ask_lagerhylla();
  g.amount = Ask_antal();

  db->goods[db->total] = g;
  ++db->total;
}
```

Skarv: följer inte specen (inget val spara/redigera)

Ta bort skarven — fortfarande snyggt

```
void add_goods(db_t *db)
 goods_t g;
 do {
   g.name = Ask_namn();
   g.desc = Ask_beskrivning();
   g.price = Ask_pris();
   g.shelf = Ask_lagerhylla();
   g.amount = Ask_antal();
    char answer = Ask_char("Spara? (ja/nej)");
  } while (strchr("Jj", answer) == false);
 db->goods[db->total] = g;
 ++db->total;
```

Fusk!

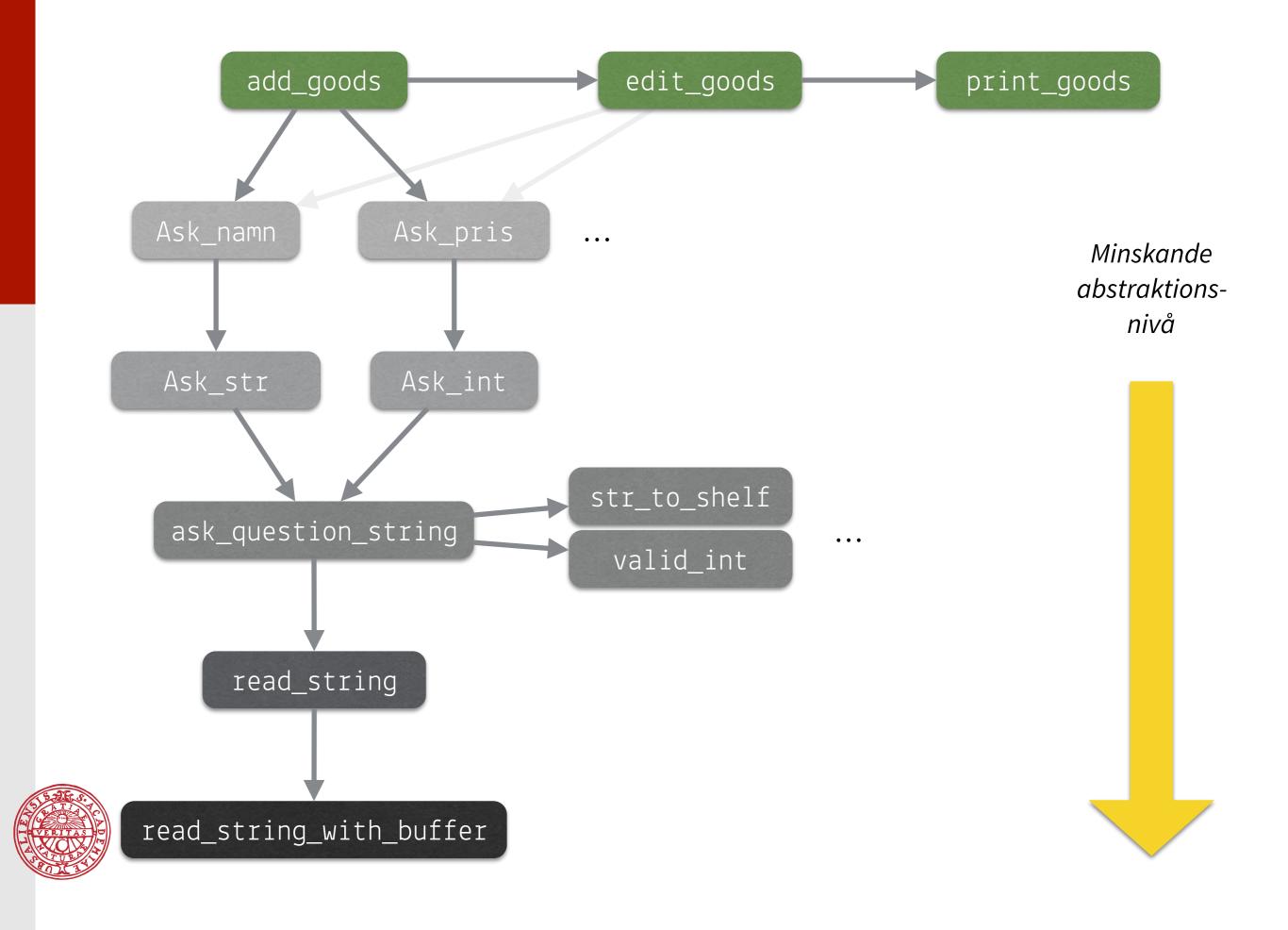
Skarv: följer inte specen (inget redigera-val)

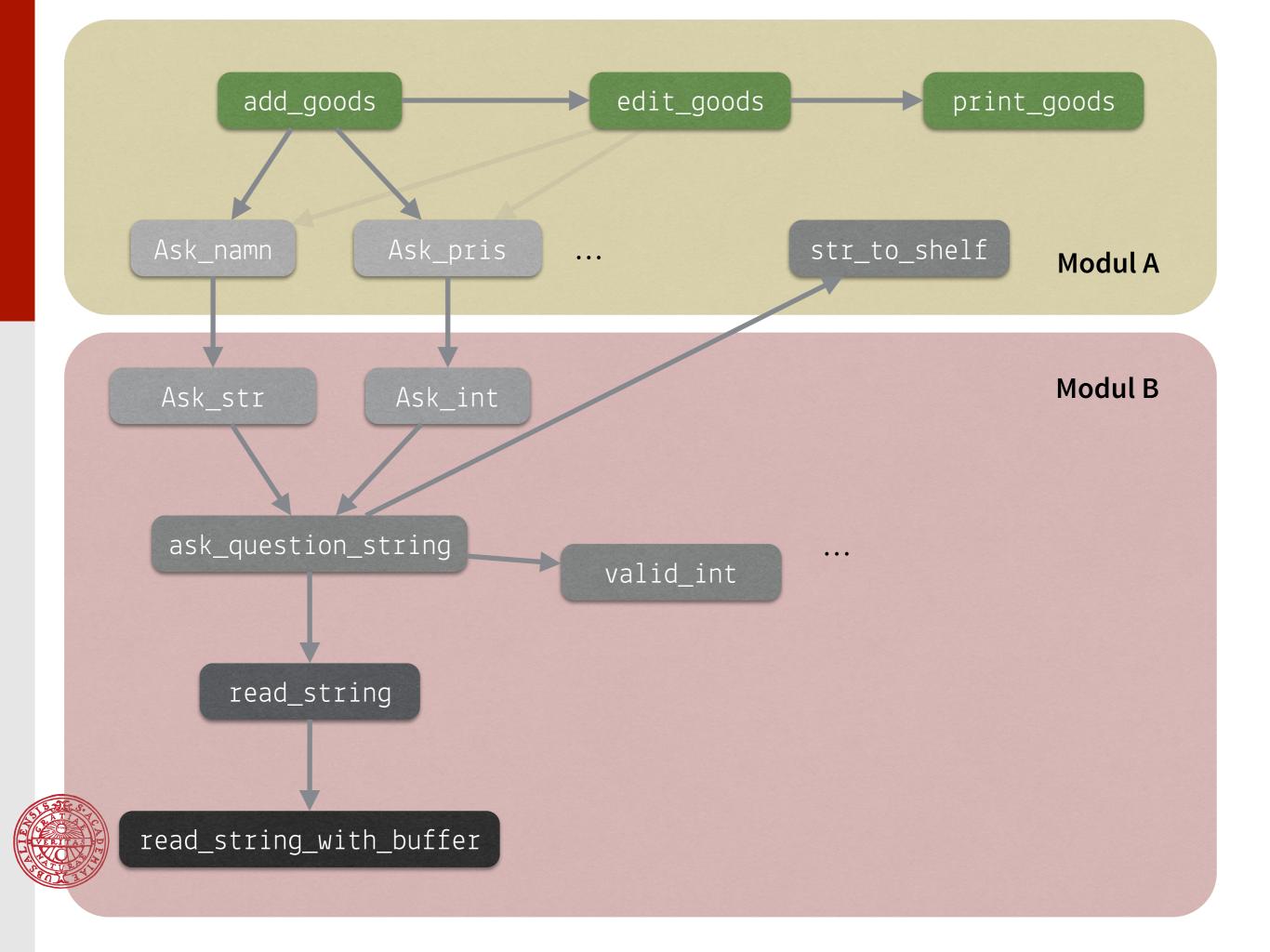
```
void edit_goods(db_t *db, goods_t *g)
  char answer = Ask_char();
 goodt_g copy = *g;
  switch (answer) {
  case 'N':
  case 'n': copy.name = Ask_namn(); break;
  // etc.
  case 'P':
 case 'p': copy.price = Ask_pris(); break;
 print_goods(copy); // fusk!
  char answer = Ask_char("Spara? (ja/nej)");
  if (strchr("Jj", answer) == false)
     *g = copy;
```

Återanvändning i edit_goods

```
"Vad vill du redigera?\n"
"[N]amn\n"
// etc
"[P]ris"
```

Kanske skulle detta ges en egen funktion som också anropades i add_goods?

Krångligare med så många mellansteg?

 Se på koden för add_goods, den är tydlig eftersom den slipper bry sig så mycket om tekniska detaljer

Procedurell abstraktion: tydligt vad varje funktion gör, även utan insyn

Endast ett anrop till getline i all kod

- I många andra funktioner, t.ex. edit, kunde jag återanvända Ask_-funktionerna och därigenom få lika fin och ren kod som i add_goods "gratis"
- Observera att man måste inte ha "supergenerella" funktioner i botten

Man kan ha separata read-funktioner utan funktionspekare etc.

Sammanfattning

Top-down eller bottom-up

Vad är rätt för dig?

Lagertänkande

Bygger abstraktioner bit för bit

Lager är **inte** detsamma som moduler

- Generella byggstenar kan återanvändas
- Programmera nära domänen
- Göm tekniska komplexiteter "längre ned"

Läsbar kod

- Notera att den längsta funktionen här är ~20 rader (edit_goods) den är för lång!
- De flesta funktionerna är ca 5–6 rader en bra längd
- Funktioner skall helst bara göra en sak
- Om de har för många rader så blir det svårt att överblicka vad de gör

Svårt att se att de är korrekta

Svårt att underhålla, förstå, etc.